

VEFÂTÜ'L-HASAN VE'L-HÜSEYN RADIYALLÂHU 'ANHÜMÂ

Mefâ'ilün /Mefâ'ilün/Mefâ'ilün/Mefâ'ilün

Yazıcıoğlu Mehmed Efendi Kuddise Sırruh

1

Rivâyetde gelir bir gün Resûlullâh olubdu şâd
Ki dizinde oturmuşdu Hasan ile Hüseyñ şehzâd

2

Hüseyñ'i öpdü boynundan Hasan ağzı dudağından
İkisin bâb-ı şefkatde bu resme eyledi îrâd

3

İrişdi Cebrail derhal elinde var idi üç şâl
Biri kara biri sarı biri kızıl idi vekkâd

4

Dedi Allah selâm ider buyurur kim revâ mıdır
Beni nice sever çünkü bana karşı öper evlâd

5

Benim aşkim anı ister ki benden gayrı sığmaya
Benim mahbûb gönül mülkü benim ile olur âbâd

6

Bu kâre donu pes geysün ki yas donudürür bu don
Sarı donu Hasan geysün kim ağı içiser bî-dâd

7

Kızıl donu Hüseyñ alsun şehîd olur didi zîrâ
Dahî Hak şöyle buyurdu gerek kim olasın münkâd

8

Benüm 'izzim celâlimçün anı kim öpdün ağzından
Ana ağû virem içe dudağından ide infâd

9

Hem anı kim boğazından öpüpdün yâ habîbim der
Kafâsından boğazladam budur ikisine mî'âd

10

Sonucu öyle oldu ki kasd etti Yezîd mel'ûn
Birine zehr içirdiler birini itdiler işhâd

11

Yezîd'e la'net olmazdı zamân-ı evvel içinde
Velî sonra gelen itdi ideriz itme istib'âd

12

Resûlullâh'ın ol zîra ihânet eyledi ehlin
Pes oldu la'nete lâîk çü Hakk'dan eyledi ilhâd

13

Ki zîrâ bunların vasfın kanı dil kim idem takrir
Kanı bir levh-i şâfi kim sıfâtında olam nekkâd

14

Resûlullâh meğer bir gün kemâl-i mahz-ı şefkatden
Omuzuna alıpdı kim Hasan ider idi isnâd

15

Didi kim severem bunu pes Allâhım sev sen de
Kıyâs it öyle olucak ne denli buldu ol irşâd

16

Gerekdir imdi sâdâta halâyık ideler ta'zîm
Ki zîrâ sevilir seven sevilmez sevmedi hüssâd

17

Buyurmuşdur dahî bir kez Hüseyin benden Hüseyin'den ben
Bunu seven sever Hakk'ı pes onu sevdiler evtâd

18

Hasan bârı ağû içdi za'îf oldu katı hâli
Hüseyin anı sorageldi didi itme cezâ inşâd

19

Ki bir mülke varırsın kim gözün açıp görürsün kim
Resûlullâh âli ile bağışlar nûr-ı isti'dâd

20

Atandır bu iki sultân bekâda tutdular evtân
Pes anda sende istîân kılıp Hakk'dan istimdâd

21

Hadîce Fâtıma anda anandır bu iki hâtûn
Mübârek yüzlerin görüp idesin anda istişhâd

22

Hem anda Ca'fer ü Hamza bu ikisi durur 'ammin
Göresin bunların yüzün ola gönlün be-gâyet şâd

23

Didi ol yanağı gülgûn bir işe ermişem bu gün
Ki bu gündür bana düğün iderdim bu günü irsâd

24

Sefer kıldı pes Allah'a irişdi yüce dergâha
Ulaşdı şol şehenşâha kim emridir lebi'l-mirsâd

25

Hüseyn de bildi kim ânı alırlar gövdeden cânı
İşit pes ol gün elhânı ne resme bağladı ersâd

26

Hitâbet eyledi halka senâlar eyledi Hakk'a
Dedi şöyle bilin hakkâ ki cem'oldu bugün ezdâd

27

Ne hak üzre 'amel olur ne bâtıldan yığılınır
Nite işrâk ide pes nûr ya mü'minler ola emcâd

28

Çün öyle geldi bu gelmek sa'âdetdir bana ölmek
Ki zâlimlerle derilmek hatâdır 'ömredir ifsâd

29

Pes andan dökdüler kânı şehîd eylediler ânı
Ismarladı Hakk'a cânı o gözler nûr-i bî-endâd

30

Mübârek boynunu onun Resûlullâh çün öpmüşdü
Bıçak kesmedi ol yerden kafâdan itdiler işhâd

31

Çü âşûre günüydü ki İmâm Hüseyn şehîd oldu
Sevinip sürmelendiler gönül şehrin idüp Bağdâd

32

Pes o gün sürme sürdürmek Yezîd'e benzemeklikdir
Revâ mıdır ki mü'minler bu işe olalar mûtâd

33

Aceb midir eyâ mağrûr bu iş gaddâr dünyâdan
Kimi kodu kimi koya elinden âh anın feryâd

34

Kanı Âdem kanı İdrîs kanı ilm ü kanı tedrîs
Kanı kibr eyleyen İblîs kanı göster Semûd u Âd

35

Kanı Hârût ile Mârût kanı Tâlût ile Câlût
Giyip ekfân ile tâbût kara yerde yatar ecnâd

36

Kanı Dahhâk ü Efrîdûn ki dûn itdi anı gerdûn
Kanı Nemrûd u İbrâhîm kanı İskender ü Şeddâd

37

Yere urdu Süleymân'ı idindi lokma Lokmân'ı
Remîm itdi Nerîmân'ı ne kılar gör cihân bî-dâd

38

Kanı Yûsuf Zelîha hem Kubâd u Keykûbâd u Cem
Kanı Keyhusrev ü Hüsrev kanı Şîrîn ile Ferhâd

39

Kanı Firavn ile Mûsâ kanı Yahyâ ile Îsâ
Belirsiz oldular fersâ savrdu tozlarını bâd

40

Muhammed Mustafâ kanı kim ol nûr idi hakkânî
Virib imişdi Hakk onu ol idi hâsıl-ı îcâd

41

Ana da gör ki n'itdiler rivâyet öyle itdiler
Kuzuya ağû katdılar yedi ol mefhar-i efrâd

42

On iki yıl çün doldu dedi şimdi o vakt oldu
Yürekden ebher üzüldü çün öyle eyledi üstâd

43

Ebû-Bekr ü Ömer kanı işitgil ömr-i men kanı
Ki Osmân u Ali fânî oluben dökdüler ecsâd

44

Acebdir bu senin özün ki dönmez dünyâdan yüzün
Bakar doymaz ona gözün bilişdin olamazsın yâd

45

Bilir misin sana n'ola seni de göndere yola
Gözün yaşlar ile dola aceb eder misin hiç yâd

46

Ecel kapladı sağ u sol gözetir iki gözün yol
Sana senden yakındır ol ki doğmuşdur bile hem-zâd

47

Başın eline almışdır alıp meydâna gelmişdir
Gözün yüzünde kalmışdır seni tutmuşdurur cellâd

48

Ecel sayyâdının nâgâh çü düşdü ağına bir kuş
Tutup kodu adın âdem gözet neyler onu sayyâd

49

Kafesden eyledi zindân zebânîler kodu derbân
Bu derde bulamaz dermân nebî mürsel velî zühhâd

50

Bu kuş anda usanısar kafes bir gün usanısar
İçinden kuş boşanısar kafesden olusar âzâd

51

Bu yerden gidicek yurdu ya olur 'âlem-i envâr
Ya olur 'âlem-i âfât çü yokdur günbede bünyâd

52

Düşiser toprağa cismi belirsiz olısar resmi
Unutula anın ismi ne devlet fânîye ne âd

53

Bozar nakşı ki yazmışdır yıkar köşkü ki düzmüşdür
Şu beydaklar ki dizmişdir derer bir bir geri nerrâd

54

Pes aldanma nukûşuna nedir kendi nukûşu ne
İrersin yol yokuşuna eğer tutmaz isen Nûn-Sad

55

Dîvânında eli bağlı kulundur yâ Resûlallâh
Yazıcıoğluna eyle şefâ'at ki ola dil-şâd